

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพ นักเดินเรือ พบว่านักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ดี และแบ่งเป็นรายด้าน คือ ด้านความคิดอยู่ในระดับมาก คือ ดี ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากวิชาชีพ นักเดินเรือเป็นวิชาชีพที่เป็นวิชาชีพเฉพาะทาง เป็นวิชาชีพที่จัดอยู่ในสาขาที่ขาดแคลนและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วส่วนมากจะมีงานรองรับค่อนข้างแน่นอนอีกทั้งจะได้รับค่าจ้างในอัตราที่สูงกว่าบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั่ว ๆ ไปประมาณ 3-5 เท่า และลักษณะการทำงานก็ต้องมีการเดินทางอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพนี้จะได้มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปทั่วโลก ตามแต่โอกาสที่เรือจะเดินทางไป ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความสนใจที่จะได้เข้ามาสู่วิชาชีพนี้มากขึ้น

1.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ความสนใจของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพนักเดินเรือเป็นความสนใจส่วนบุคคลที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง และคุณสมบัติส่วนตัวเพื่อจะนำทางไปสู่ความสำเร็จด้านอาชีพการงาน และยังส่งผลต่อทัศนคติ ต่ออาชีพ หรือวิชาชีพนั้น ๆ ในด้านบวก

1.2 ด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ดี และแบ่งเป็นรายด้าน คือ ด้านความคิดอยู่ในระดับมาก คือ ดี ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ดีมาก ทั้งนี้เป็นเพราะวิชาชีพนักเดินเรือเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง มีตลาดแรงงานทั้งภาครัฐ และเอกชนรองรับเป็นวิชาชีพที่ขาดแคลนทำให้ผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพนี้มีความมั่นใจได้ว่าจะได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนที่สูงและโอกาสมีนงานที่สูงกว่าวิชาชีพอื่น ๆ

1.3 ด้านสังคม ปัจจัยทางด้านสังคมมีผลต่อทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ดี และแบ่งเป็นรายด้าน คือ ด้านความคิดอยู่ในระดับมาก คือ ดี ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ดีมาก เพราะว่าวิชาชีพนักเดินเรือเป็นวิชาชีพที่ถือได้ว่า มีฐานะทางสังคมเท่าเทียมกับวิชาชีพอื่น ๆ เกิดการยอมรับทางสังคมทำให้ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพนี้มีความภาคภูมิใจใน และไม่รู้สึกว่าวิชาชีพของตนเองด้อยกว่า หรือ ต่ำด้อยกว่าวิชาชีพอื่น

1.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและการรับรู้ข่าวสาร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ดี และแบ่งเป็นรายด้าน คือ ด้านความคิดอยู่ในระดับมาก คือ ดี ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ดีมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เรียนในระดับปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจเชิงสติปัญญา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีการยอมรับตนเอง และผู้อื่น มีความเป็นเหตุเป็นผล มีการยืดหยุ่น และสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ดี และมีประโยชน์มีความสามารถที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง แนวคิดเรื่องการเลือกประกอบอาชีพเช่นกัน นักเรียนมักจะตัดสินใจเลือกเรียนเพื่อที่จะไปประกอบอาชีพด้วยตนเองโดยพิจารณาถึงความสำเร็จในอาชีพ หรือเห็นความสำเร็จในอาชีพของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ เพื่อนบ้าน คนรู้จัก ฯลฯ รวมถึงการรับรู้ข่าวสารในวิชาชีพนั้น ๆ ทำให้สนใจ และเลือกที่จะเรียน และประกอบอาชีพนั้น ๆ

ส่วนในเรื่องการรับรู้ และการเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพนักเดินเรือ ของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี นั้นได้จากการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนักเดินเรือทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยวิชาชีพของนักเดินเรือแล้ว จะต้องเป็นผู้ที่อุทิศเวลาส่วนตัวทั้งหมดเพื่องานตลอด 24 ชั่วโมง เพราะลักษณะงานจะต้องทำงานอยู่บนเรือซึ่งใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในท้องทะเล และตามเมืองท่าต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งเป็นอาชีพที่ค่อนข้างจะมีความเสี่ยงกับภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากธรรมชาติ เช่น พายุ คลื่นลมที่แปรปรวนอยู่ตลอดเวลา แต่ทั้งนี้ นักเดินเรือจะต้องมีความอดทน รอบคอบและปฏิบัติงานด้วยความรู้ ความสามารถ อาศัยทักษะที่ดี เพื่อให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ลุล่วงไปด้วยดี อีกทั้งยังจะต้องเป็น ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ สามารถสร้างคุณค่าให้ตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติต่อไป

2. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพนักเดินเรือ พบว่า

2.1 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ที่ชั้นปีการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิชาชีพนักเดินเรือเป็นวิชาชีพเฉพาะทาง เป็นที่รับรู้ของผู้ต้องการจะเข้าศึกษาในวิชาชีพอยู่ก่อนแล้วว่า วิชาชีพนี้มีลักษณะการทำงานอย่างไร มีค่าตอบแทนหรือรายได้ อย่างไร มีความมั่นคงความก้าวหน้าในอาชีพเป็นอย่างไร อีกทั้งความต้องการแรงงานในวิชาชีพนี้เป็นอย่างไร ฯลฯ

เพราะฉะนั้นนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันจึงมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ทุกชั้นปีก่อนที่จะได้เลือกเรียนในวิชาชีพนักเดินเรือและได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีทุกคนคงได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิชาชีพนักเดินเรือมาเป็นอย่างดีอีกทั้งในปัจจุบัน ระบบการหรรหาข่าวสารมีความทัดเทียมกันไม่ว่านักเรียนจะมีภูมิลำเนาแตกต่างกันอย่างไรก็จะมีความสะดวกภาคในการรับข้อมูลข่าวสารเท่าเทียมกันทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร โฆษณา รวมทั้งอินเทอร์เน็ต ดังนั้นนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจึงมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือที่ไม่แตกต่างกัน

2.3 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีทุกคนถือได้ว่ามีวิสัยทัศน์ที่จะสามารถเข้าใจในเชิงสถิติปัญหามีความเป็นตัวของตัวของตนเองสามารถตัดสินใจเลือกที่จะเรียน และเลือกอาชีพด้วยตนเองโดยพิจารณาถึงความสำเร็จในอาชีพ ความชอบ ความถนัดของตนเอง อาชีพของผู้ปกครองจึงไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้ นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือที่แตกต่างกันออกไป

2.4 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ที่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การแบ่งช่วงระดับรายได้ของครอบครัวในแบบสอบถาม คือ ช่วงละ 5,000 บาท อาจจะดำเนินไปและใกล้เคียงกันจนแยกแยะไม่ได้ เป็นผลให้ทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี โดยรวมไม่แตกต่าง แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 5,000-10,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัว มากกว่า 15,000

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 5,000-10,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 10,000-15,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 10,000-15,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน มากกว่า 15,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน ก็ย่อมมีความคิดต่ออาชีพนักเดินเรือ และความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาแตกต่างกัน อีกทั้งหากมองในแง่เศรษฐกิจ ในสถานการณ์ปัจจุบันควรต้องปรับรายได้ของครอบครัวให้สูงกว่านี้ อีกทั้งควรปรับช่วงรายได้ของแบบสอบถามให้มากกว่าช่วงละ 5,000 บาท ซึ่งอาจจะมีผลทำให้ทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี โดยรวมแตกต่างกัน

2.5 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพนักเดินเรือที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพนักเดินเรือต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ทุกคนมีพื้นฐานอย่างหนึ่งที่เหมือนกัน คือ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพนักเดินเรือ ถึงแม้จะมีช่องทางการรับรู้ข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป เช่น บางคนอาจจะได้รับข่าวสารจากทางวิทยุ โทรทัศน์ บางคนอาจรับรู้ข่าวสารจากทางหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ บางคนรับรู้จาก ประสบการณ์ของผู้อื่น เช่น รุ่นพี่มาแนะแนวที่ โรงเรียน บางคนมีเพื่อนบ้าน ญาติ พี่น้อง เรียนหรืออยู่ในสายวิชาชีพนี้ บางคนรับรู้มาจากทางอินเทอร์เน็ต แต่ทุกคนได้รับทราบข้อมูลที่เหมือนกันว่าวิชาชีพนี้เป็นวิชาชีพที่ขาดแคลนบุคลากรเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง เป็นวิชาชีพที่ได้เดินทางท่องเที่ยวไปทั่วโลก

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ดี และแบ่งเป็นรายด้าน คือ ด้านความคิดอยู่ในระดับมาก คือ ดี ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ดีมาก

2. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ต่อวิชาชีพนักเดินเรือพบว่า

2.1 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีภูมิลาเนาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีทัศนคติวิชาชีพ นักเดินเรือโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 5,000-10,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัว มากกว่า 15,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 5,000-10,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 10,000-15,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 10,000-15,000 มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ ด้านความคิดแตกต่างกับที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน มากกว่า 15,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

2.5 นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพ นักเดินเรือที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือ โดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี มีทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรืออยู่ในระดับมาก คือ ดี โดยทางศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีจะต้องพยายามรักษาและเพิ่มระดับค่าเฉลี่ยทัศนคตินักเรียนเดินเรือให้อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ดีมาก ทั้งนี้ต้องพยายามเสริมสร้างปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้เกิดทัศนคติในทางบวกต่อวิชาชีพนี้ อันจะเป็นผลให้มีผู้ที่สนใจเข้ารับการศึกษ และเข้ามาสู่อาชีพนี้มากขึ้น ทั้งนี้จะช่วยเป็นแรงผลักดันอันสำคัญที่จะช่วยให้การด้านพาณิชย์นาวี เจริญก้าวหน้าและเป็นพลังผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป โดยเฉพาะจะต้องมีการสร้างงานที่สามารถรองรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์นาวีได้ เพื่อจะได้เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง สำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่จะขึ้นมาทำงานบนบก อาทิเช่น งานทางด้าน นำร่อง งานทางด้านอู่ต่อเรือ งานทางด้านประกันภัยสินค้า งานทางด้านการตลาด เป็นต้น

เพื่อเป็นการสอดคล้องพัฒนากำลังพลตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้มีรากฐาน เพื่อการเสริมสร้างสมุทธานุภาพ เช่นการขนส่งสินค้าทางทะเล เพื่อให้องค์กรของรัฐ และ

และเอกชนมีความเข้มแข็ง ที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติทางด้านเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ เร่งรัด การเสริมสร้างพาณิชย์นาวีของประเทศชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงอย่างจริงจัง เพื่อให้เป็น เครื่องมือ ในการสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจและการส่งเสริมการค้าต่างประเทศ จนสามารถตัดทอนอิทธิพล ของขมรมเดินเรือใหญ่ ๆ ลงได้ การส่งเสริมทัศนคติทางด้านที่ดี หรือดีมาก ต่อบุคลากรที่ทำงานใน อาชีพด้านนี้จึงมีความสำคัญมาก จึงต้องมีการสร้างปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ให้เกิดทัศนคติในทางบวกต่อวิชาชีพนี้

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี และนิสิตหลักสูตรนักเรียนเดินเรือ วิทยาลัยการพาณิชย์นาวี มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ควรวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนักเดินเรือของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี และทัศนคติต่ออาชีพนักบิน ของโรงเรียนนายเรืออากาศ หรือโรงเรียน การบินพาณิชย์ต่าง ๆ
3. ควรวิจัยความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติวิชาชีพนักเดินเรือกับตัวแปรอื่น ๆ
4. ควรวิจัยเส้นทางการเดินเรืออื่น ๆ ที่นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี สนใจเพิ่มเติม